

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10-20 ม. ไม้พัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีน้ำตาลอ่อนค่อนข้างเรียบ ใบ เดี่ยว เรียงสลับ ใบรูปขอบขนานแกมรูปใบหอก กว้าง 4-7 ซม. ยาว 10-30 ซม. ปลายใบสอบเรียวแหลม โคนใบมนและเบี้ยว ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน แผ่นใบหนา ขอบใบเรียบ เส้นแขนงใบข้างละ 8-10 เส้น ก้านใบยาว 1.2-1.5 ซม. ดอก สีชมพู มีกลิ่นหอม ดอกแยกเพศต่างต้น ดอกเพศผู้ออกเดี่ยวๆ ตามซอกใบ กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูปไข่ มีขนอ่อนนุ่มทั้งสองด้าน กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 5 อัน ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.2-1.7 ซม. ผล ผลแบบผลมีเนื้อหลายเมล็ด รูปกลม ขนาด 8-12 ซม. ผิวเรียบ เปลือกแข็งมีขนและเกล็ดสีน้ำตาล เมล็ดรูปไข่เบี้ยว กว้าง 1.5 ซม. ยาว 1.9 ซม. จำนวน 30-50 เมล็ดต่อผล พบในป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ เขาหินปูน และตามริมน้ำทั่วทุกภาค

ข้อมูลอ้างอิง : เอื้อนพร วัฒนภาย. ไม้ยืนต้นของไทย 1.- พิมพ์ครั้งที่ 2.-กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ เอช เอ็น กรุ๊ป จำกัด. 2552. 652 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี